

JUAN CAL
LA PEIXERA

'Egunkaria' innocent

SET ANYS DESPRÉS DEL tancament preventiu del diari base *Egunkaria* per part d'un jutge de l'Audiència Nacional —per presumpta relació amb ETA— i de l'empresonament i processament de quatre dels seus directius, l'Audiència Nacional emet una sentència absolutòria amb tots els pronunciaments a favor dels acusats i posa de manifest seriosos dubtes sobre "el difícil encaix constitucional" de la mesura preventiva de privar els ciutadans del lliure accés a la informació veraç, en aquest cas en llengua basca. El judici es va arribar a celebrar finalment perquè, malgrat que la fiscalia va retirar qualsevol acusació, els típics sindicats d'extrema dreta, juntament amb alguna associació de víctimes del mateix signe, van decidir tirar-la endavant. Fins ahir, Martxelo Otamendi i Iñaki Uría (director del diari i conseller delegat en el moment de la detenció) van suportar la gravíssima acusació de ser membres d'ETA. Ells deuen saber si exigiran responsabilitats a qui els han fet viure aquest malson pel pur fet d'exercir la seua professió amb normalitat i llibertat en llengua basca. A mi, el que m'escandalitza és que quan es va produir

Quan es va tancar el diari 'Egunkaria', la FAPE va tindre un paper de submissió a la política antiterrorista del Govern central

el tancament d'*Egunkaria* només els diaris catalans van reaccionar oposant-s'hi al considerar-lo inconstitucional i atemptatori contra la llibertat d'informació. La Federació Espanyola d'Associacions de la Premsa va tindre un paper vergonyant, no es va atrevir a denunciar una conculcació de les llibertats fonamentals d'una tal magnitud i va demostrar una submissió a la política antiterrorista de l'Executiu que ara hauria de posar en crisi, sense descartar una petició de disculpes.

JAUME SELLES
PAS A NIVELL

Star Wars

UNA INJECCIÓ D'OPTIMISME sempre prova. Fa temps que, tret de les escadusseres excepcions que puguem trobar en l'àmbit privat, els i les catalanes no sabem què és l'optimisme. De fet, a alguns si ens punxessin no ens traurien mai sang de les venes. Del cicle polític que va iniciar-se amb la reforma de l'Estatut no se n'esperen bones notícies, ni tan sols un *happy ending* de pel·lícula americana. Més d'un signariem, ara mateix, un desenllaç de vodevil. Quatre rialles, quatre aplaudiments i corrents cap a casa a esperar que escampi. La cosa s'està posant peluda i, malgrat els anunciats brots verds, de la crisi econòmica no se'n veu el final. En el fons, tothom tem que el pitjor encara no hagi passat i no ens gastem un euro ni per mal de morir. Per això, ara mateix és una sort tenir un exèrcit tan endreçat com el barcelonista i una passió tan fútil com el futbol a la qual els catalans ens hi agafem com a un clau ardent. No és que no tinguem dubtes, ni que hi confiem a cegues. La gent que habitem aquesta remota part de la galàxia tenim a tocar proves que el cantó fosc de la força és molt poderós i davant de les dificultats sempre hem tingut una

tendència malaltissa a creure en el malastruc. Dissabte passat, però, vam rebre la prova definitiva que Lionel Skywalker i el mestre Jedi Guardià són capaços de plantar cara a l'imperi i de batre les forces del mal encapçalades per Palpatine Florentino i Darth Vader Ronaldo. Els mitjans n'han anat plens fins a la náusea abans de la gran batalla i n'estiraran ara l'anàlisi cofoista tot el que puguin. Sort que el mestre Jedi sap que la felicitat dura un segon i que si volem aconseguir la victòria definitiva no podem abaixar la guàrdia. Demà hi ha una altra batalla i el dissabte que ve ens espera al seu cau l'intim enemic espanyolista amb ganes de fer-nos mal, alhora que sabem que el cantó fosc, tot i estar ara estabornit, reorganitzarà les seves forces per a fer-se encara més temible.

En fi, no sé si aquesta guerra de les galàxies nostrada acabarà bé ni si tindrà més episodis victoriosos. Només sé que una petita injecció d'optimisme mai no fa mal i que quan la realitat és tan dura, evadir-se'n una estona ajuda, si més no, a fer-la més passable. Fet i fet, però, sempre necessitarem que la força ens acompanyi.

SEGRE

DIARI SEGRE SLU
Robert Serentill i Utgés
president.
Juan Cal Sánchez
director executiu.

Santiago Costa Miranda
director de redacció.

Joan Miras Muntadas, Anna Gómez i Marsol i Glòria Farré Lorente
subdirectors.

José Carlos Miranda Ester
i Joan Martí Alegret redactors en cap.

Seccions:
Leonard Delshams Valdés (fotografia), Anna Barcala Sirvent (disseny), José Carlos Monge Clemente (esports), Jordi Gabernet Castelló (comarques), Josep Grau Santemasses (societat), Eva Martínez Muruaga (economia) i Albert Samper Ros (edició en català). Secretària de redacció: Maria Terré i Gullfauquet.

EDITORIAL

www.segre.com | redaccio@segre.com

L'esquí trampeja la crisi

Les estacions d'esquí han abaixat el teló i les estadístiques reflecteixen que s'han venut un total d'1,2 milions de forfets, xifra que representa un 12 per cent menys que en la temporada passada, que va ser una de les millors. Tenint en compte la situació econòmica general, un descens de la facturació del 12 per cent seria l'enveja de la majoria de sectors que han registrat baixades molt més importants; però en el cas de l'esquí, la xifra arriba atenuada perquè aquest any la temporada ha sigut més curta al caure abans la Setmana Santa i a l'haver fallat les previsions en l'arrencada per falta de neu durant el pont de la Puríssima. Si a aquest fet hi afegim que el temps durant alguns caps de setmana no ha acompanyat i que era complicat igualar els resultats de la temporada anterior, es pot entendre l'optimisme amb què els responsables de les estacions fan balanç. Hi ha una clientela fidelitzada, unes instal·lacions que es van millorar cada any i hem tingut bons gruixos de neu, de manera que l'impacte de la crisi no s'ha acarnissat amb el sector de la neu, que ha mantingut un bon nivell de visites i de facturació, sense que hi hagin repercutit els estralls que la crisi econòmica ha causat en altres sectors. Del que es tracta ara és que la situació millori, que s'inverteixi a millorar les comunicacions, que s'aprofiti l'impacte de l'aeroport i que es creïn les condicions perquè la pròxima temporada sigui millor, ja que la neu és un dels motors de l'economia de Lleida.

Una vaga inoportuna

El sindicat de futbolistes té convocada una vaga per a la pròxima jornada amb l'objectiu d'aconseguir que els clubs, bàsicament els de categories inferiors, paguin els deutes als jugadors. En tenen tot el dret, però una vaga d'esportistes quan està a punt de decidir-se la temporada és, com a mínim, inoportuna, i més si el problema de fons és la falta de solvència dels clubs que no paguen perquè no tenen prou ingressos. Pretendre que l'Administració solucioni problemes generats per la mala gestió és reincidir en la ferida sense aportar-hi remeis.

Alfredo Lamana Ramírez director comercial.
Antonio Herrera Dorado gerent d'impressió.
Josep Pon i Botarda cap de publicitat.
Eva Miranda i Cos cap d'administració.
Rosa Reig Crusells cap de relacions externes.
Carles Duran Codina cap de producció.
Joan Clivillé Figueras cap de manteniment.
José Antonio Negrodo Morcillo cap de sistema.
Ferran Perdrix Sapiña cap de R+D.

Redacció, administració i publicitat: Carrer del Riu, 6. 25007 Lleida. Tel. 973 248 000. Tel. Club del Subscriptor 973 248 008. Fax redacció: 973 246 031. Fax publicitat: 973 229 076. Fax administració: 973 224 688. Ap. de correus: 543.
Planta d'impressió: Carrer de la Premsa, 2. 25660 Alcoletge. Tel. 973 196 600. Fax: 973 197 001.
Delegacions: BALAGUER. Doctor Fleming, 13 altell 5. Tel. 973 451 279. LA SEU D'URGELL. Avinguda Pau Claris, 8 entresòl. Tel. 973 360 202. TARREGA. Xavier Santemasses (delegat). Governador Padules, 2. Tel. 973 310 414. MOLLERUSSA. Avinguda del Canal, 7. Tel. 973 603 772.
Dipòsit legal: L-1057-1997.

EL RACÓ DE L'ERMENGOL

